

[Christmas Møller.]

faa Forsikringsprincippet gennemført. Det er nemlig klart, at man kan ikke vedblive, om man saa har nok saa stor social Interesse — ej heller Socialdemokratiet kan mene det —, med at give en Understøttelse, som i Virkeligheden faar Permanencens Karakter.

Vi for vort Vedkommende kan ikke undlade meget stærkt at understrege, at selv om vi mente det naturligt og rimeligt at gaa med til en Foranstaltning i Oktober, som dog bød nogen Hjælp, maa man dog ikke deraf slutte, at vi mener, at man kan blive ved med ovenpaa den Hjælp, som er ydet gennem Forsikringen, at lægge ny Hjælp paa.

Jeg kan heller ikke lade være at understrege, at hele den Situation, i hvilken vi befinder os, taler ikke for just paa nærværende Tidspunkt at gennemføre en saadan Foranstaltning, som, om jeg saa maa sige, vil underbygge den ene Parts Stilling. Forinden man har en samlet Oversigt over Arbejdssituationen, vil det efter min Opfattelse ikke være muligt for Rigsdagen at tage sin endelige Stilling.

Endelig vil jeg gerne sige, at der er for mig ingen Tvivl om — jeg har haft Lejlighed til ofte at fremhæve det her i den høje Rigsdag —, at hvis man ude i Verden og i vort Land ikke faar den Prisstigning, som hele Verden sukker efter, vil man ikke komme udenom, at da maa Udgifterne paa en stor Række Omraader ned og ned i et ganske anderledes Omfang, end det er sket, og mange nu tænker paa.

Jeg kan heller ikke lade være at pege paa, at den højtærede Regering og Rigsdagen, ja, hele Befolkningen, gennem den økonomiske Udvikling, der foregaar i Verden, og gennem den Valutalov, der blev vedtaget for faa Dage siden, har faaet en Mulighed for at skabe Beskæftigelse inden Landets Grænser, som i meget høj Grad burde udnyttes. Det maa være rigtigt at understrege, at det maa være Opgaven, saa vidt vi kan, i den nærmeste Fremtid at benytte denne Situation hertil, idet vi alle er enige om, at saa langt af foretrække for at yde Understøttelse er det at skabe produktivt Arbejde.

Jeg skal ikke her ved første Behandling komme ind paa Enkeltheder i den højtærede Socialministers Forslag. Disse bør behandles i et Udvalg, og dér maa vi ogsaa have Oplysninger om, hvorledes den nugældende Lov og hele Understøttelsen har virket i Vinter, saa vidt Ministeren er i Stand til at give dem. Jeg skal kun gøre

een almindelig Bemærkning yderligere om Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Jeg havde Lejlighed til ved Debatten den 17. Oktober i det høje Ting at give Udtryk for, at der ofte i Befolkningen efter min Opfattelse er Vrangforestillinger om, hvor meget der bliver ydet, og hvor meget der bliver ødslet. Den samme Opfattelse har jeg naturligvis den Dag i Dag. Men jeg ønsker tillige at understrege den Opfattelse — det viser jo f. Eks. den Tale, som Venstres ærede Ordfører holdt, og hvori han i saa høj Grad befandt sig i Udenværkerne af hele Spørgsmaalet —, at de forholdsvis enkeltstaaende Tilfælde, hvor Misbrug finder Sted, skaber umaadelig megen Harme i Befolkningen; og denne Harme gaar ofte længere, end den i Virkeligheden burde.

Derfor siger jeg til Socialministeren: Et af de Spørgsmaal, vi gerne vil have drøftet med den højtærede Minister, er, om han er sikker paa, saa vidt man kan være det — i enhver Administration kan der jo være Huller —, at der under den nuværende Lov ikke er blevet for mange Huller i den Forstand, at saakaldte permanent arbejdsløse har faaet Understøttelse. Jo mere man ønsker, at der skal ydes Ret paa dette Omraade, jo mere villig maa man naturligvis være til at gaa frem med saa meget haardere Haand mod dem, der i Virkeligheden ingen Ret har til at falde ind under en saadan Lovgivning.

Jeg slutter da med at sige, at mit Parti maa nære overordentlig store Betænkeligheder ved at vandre videre ad den rene Understøttelses Vej. Vi maa være af den Opfattelse, at en Krisekasselovgivning bør gennemføres, og vi maa i det hele fra Regeringens Side have den økonomiske Oversigt over Statens Indtægter og Udgifter i den kommende Tid, hvor disse svigter, og hvorledes dette ligger, før den endelige Stilling til Sagen kan tages; og man maa saa kunne drøfte og behandle, om man, naar man faar Sikkerhed paa de andre Punkter, ikke vilde kunne være villig til at gennemføre visse Foranstaltninger for de haardest ramte i den Tid, der er tilbage af denne Vinter i den økonomisk vanskeligste Tid, Danmark har oplevet.

Rager: Jeg skal tilsige den højtærede Socialminister mit Partis Velvillie overfor det foreliggende Lovforslag og vort Ønske om at være med til at fremme dets hurtige Vedtagelse. Som Forholdene ligger, hvor den nugældende Lov ikke slaar til, maa det under de stadigt daarligere Arbejdsforhold være en naturlig Konsekvens, at man fort-